

סגולה שלום

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שפ"א מפראהבישט ויעו"כ

סגולת הצדיק משפנשט זי"ע אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משפנשט], **אמר: מי שרצה לזכות לשבת שמחה שידבר כליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממונו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.**

שנה ב'

ליל שישי פרשת תצוה - שובב"ס ת"ת תשפ"ב

גליון 68

הנהגות ישרות * אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

העבודה שלא להסיח הדעת מהשי"ת

כי זה שאמר לו (דברי הימים א כח ט) "דע את אלהי אביך" שלא יסיח דעתו מאלהי אביך, זהו בעצמו העבודה⁽¹⁾. וגם שבוודאי תעבדנו בכל ענייך עד שאין צריך להורות לו שום דרך עבודה⁽²⁾.

"ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים" (שמות כט מה).

אמר הרה"ק מו"ה שלום [מפראהבישט] נכד הרב המגיד ז"ל דרך עבודה⁽²⁾.

השלמות וציונים

לו תמיד שומים מונחים על מלמעלה על שמי קורה, ולקח לו ספסל ועמד עליו והושיט ידו למקום שהשומים מונחים ליטול מהם. והרבי שלום יושב ורואה איך שהרבי פנחס מטפס ועולה, והרה"ק רבינו זקן כמוהו מטריח את עצמו ליטול מלמעלה את השומים. והרגיש בזה הרבי פנחס וענה בקול: 'אני מטפס ועולה להשי"ת'. השיב הרה"ק הרבי שלום: 'מקום שאני שם, יש השי"ת'.

אליו השר 'איני מתפעל מהתמונה ואני רוצה לקנותה', תמהו הצייר הלא התמונה נפלאה ביופיה בתיאור חי מהיכל המלך, ענה לו בבת שחוק, הרי אני תדיר במחיצת המלך ואיני צריך לתיאורים וציורים מהנעשה שמה. כן הדבר אתי, סיים רבינו שלום, כי כל הספר עץ חיים מתאר את גדול יקרת היכל המלך מלכי המלכים, ואני הריני בעצמי שם כל הזמן ואיני צריך לזה.

1. כתב הרמ"א (או"ח סימן א סעי' א) "שוית' ה' לנגדי תמיד" הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים. כי אין ישיבת האדם והתנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו וכישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, ולא דיבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כדיבורו כמושב המלך. כל שכן כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול הקדוש ברוך הוא אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו, כמו שנאמר (ירמיהו כג כד) "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'", מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובושתו ממונו תמיד. ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השי"ת. גם בהצנע לכת ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב, ומיד שיגור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה.

סיפור זה הובא בשינוי מעט בספר אהלי יעקב (דף תא): רבי שלום זצ"ל ראה את רבי פנחס מקוריץ מולח דגים לכבוד שבת. וכך היה מנהגו: הדגים היו נתונים למטה, והמלך היה על דף גבוהה שלא היה יכול להשיגו בידו בלי קפיצה, ובכל פעם קפץ ונטל מעט מלח. חיוך קל עבר על שפתי רבי שלום שעמד מאחוריו. רבי פנחס הרגיש בדבר, ויאמר 'עול ימים אל תצחק, במקום שם אלקים גם אני'. ויען רבי שלום 'במקום שאני נמצא גם אלקים שם'.

2. וראה עוד בכרם ישראל (עמ' 40) בזה הלשון: הרה"ק רבי שלום, דרכו בקודש היה גבוה ונשא מאוד, ומרוב אהבת ודביקות בוראו יתברך היה מרגלא בפומיה המילולית האלה בלשון פולנית: "מויע קאכאנא". ובנו הרה"ק מרוז"ן אמר עליו, אשר היה בדביקות גדול בלי הפסק. והרה"ק רבי משה מסאווראן אמר, שעל ידי דביקותו מאד כנ"ל, על כן לא האריך ימים.

וראה בספר מגדל דוד (ליקוטים יקרים) שכתב בשם רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע על דברי הרמ"א הנ"ל בזה הלשון: והנה כתוב (מלכים א יח כא) "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים", שמעתי מפי אדמו"ר הקדוש והטהור כו' מרן שר שלום מפרובישט זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, היינו על סעיף א' בסימן א', וסעיף א' בסימן רלא משלחן ערוך אורח חיים.

וכן הובא בספר תולדות יוסף (דף מה) וכן כתב שם: שמעתי מאמאנו"ד ז"ל אשר הרה"ק רבי שלום מטשורנאלי היה פעם אחת אצל הרה"ק רבי פנחס מקארעץ באוסטראה על שבת קודש, עם חתן בתו הרה"ק רבי שלום מפראהבישט. ובבואם בערב שבת קודש לביתו לא מצאוהו, כי הלך לבית המבשלת לעזור לכבוד השבת. ובבואם ראו כי רבי פנחס קפץ על הספסל ולקח מעט פלפלים ונתן להדגים. והרה"ק ראה וחייך. ובראותו אותם הלך רבי פנחס עמהם לביתו. והרה"ק רב ייב"א היה אז המגיד מישרים דאוסטראה ואחר התפלה בליל שבת קודש ביקש הרב ייב"א את רבי פנחס שיתן לו אורח נכבד אחד מאלו, ונתן לו את הרה"ק רבי שלום, כי היה עדיין רב בשנים. אחר הסעודה הלכן שניהם [הרה"ק רבי ייב"א והרה"ק רבי שלום מפראהבישט] לבית הרה"ק רבי פנחס, ועמדו אז בפתח הבית עם רבי הרה"ק ביחד, בדיחא דעתא. ושאל הרה"ק רבי פנחס את רבי שלום 'מדוע חייבת בי כשקפצתי על הספסל? הלא קפצתי אל ה'. והשיבו 'מחמת זה עצמו חייבת, כי אל השי"ת אין צריך לקפוץ, כי בכל מקום שהאדם שם השי"ת שם. ואמר רבי פנחס לרב ייב"א: 'לו ידעת' גדולתו מאו, לא הייתי מניחו לילך אצלכם על סעודת שבת קודש'.

ווארט השבוע

השראת השכינה - במקום שיש שמחה

סיפר הס"ק מרוז"ן זי"ע פעם הגיע אל אבי הרה"ק הצדיק רבי שלום [מפראהבישט] זי"ע איזה אדון גדול שהיה אף עשיר גדול, עם איש יהודי אחד ממכריו ומבאי ביתו. וכאשר בא אל בית אבי הלך בכל החדרים והביט בעיניו, וגילה תמיהתו עד ששאל את היהודי הנ"ל אשר ליווהו 'איך יתכן אשר אלי הביאו הריטים מהמקומות הגדולים ושילמו עבורם הון רב אך אין להם חן כלל, ואילו החפצים אשר כאן שאינם שווים אפילו לא עשירית מהחפצים שבביתו ואף על פי כן כל רואיהם ישמח בהם. ויאמר על זה מרן הס"ק מרוז"ן זי"ע שהאמת כן הוא, כי במקום שהשכינה שורה שם חדוה, וכמו שכתוב "ענו וחדוה במקומו", וכן כתוב "וצדיקים ישמחו יעלצו", מה שאין כן במקומות שאין השכינה שורה, וכמו שכתוב בזה"ק 'שכינתא לא שריא לא באתר עציבו', וכן 'שכינתא לא שריא אלא באתר חדו. מגדיל ישועות, דף פו.

עוד מובא שם: הרה"ק רבי שלום נודמן פעם אחת לבית הרה"ק רבי פנחס מקארעץ, והסבו לאכול על השלחן, והרה"ק רבי פנחס היה רגיל לאכול שומים בסעודתו, והיה

וראה עוד מה שכתב רבינו זי"ע בהנהגות ישרות (אות ב) וזה לשונו: ועקר הוא היראה, והיינו בכל דברי שידומן לאדם, הן מצוות עשה הן לא תעשה, יזכור את עצמו שהוא עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ואך יעבור על דיבורו במצות עשה שידומן לידו שלא לעשות, או מצות לא תעשה לעבר על דבריו ויעשה, והלא לא נבראתי אלא לעשות רצונו, ונתן בי נשמתו חלק ממונו.

וראה בספר מזקנים אבתונן (ח"ב עמ' יג) שכתב עוד על רבינו זי"ע, בזה הלשון: פעם ראה זקינו רבי נחום [משערנבויל זי"ע] שהוא מסתובב לפני התפילה אנה ואנה, והיה נראה בעיניו כמי שמבטל זמנו לריק, והזיכור אותו ואמר לו, וכי כן מתכוננים לפני התפילה, בהעברת ברוך הוא, ואך יעבור על דיבורו במצות עשה שידומן לידו שלא לעשות, או מצות לא תעשה לעבר על דבריו ויעשה, והלא לא נבראתי אלא לעשות רצונו, ונתן בי נשמתו חלק ממונו.

הנהגות ישירות וסדר היום לרבי שלום לפי סדר נכון וחדש עם תוספת ציונים הערות וביאורים והרחבות מספרי תלמידי הבעש"ט הקדוש וצאצאי בית רוזי"ן כפי שנערכו על ידי מכון 'שכינת שלום' ללימוד ולפרסום תורת וסגולת הרה"ק הרבי ר' שלום מפראהבישט זיע"א

וְכַשֵּׁיעֲשֶׂה כִּךְ כָּל יְשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, נַעֲשֶׂה מִזֶּה שַׁבַּת-קֹדֶשׁ. דְּהֵינּוּ, שְׁבַשְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה אִי אֶפְשָׁר לִזְמַר שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת קֹדֶם עֶרְבִית, כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל, מִחֲמַת הַתְּגַבְרוֹת הַחִיצוֹנִים; אֲבָל בְּלֵיל שַׁבַּת אֶפְשָׁר לִזְמַר קֹדֶם עֶרְבִית שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, הֵינּוּ 'לְכוּ נִרְנְנָה', וְאֵינּוּ מִתִּירָא מִן הַחִיצוֹנִים.

שלמות שלום - השלמות וציונים

תייבין לאשראה בודוכתייהו ואתרחקת בהו אתר קדישא דבעאת נייחא. עכ"ל.

וזה פירושו **במתוק מדבש**: כשנכנסת השבת היא מתאחדת בו' קצוות שלה ונפרדת מסטרא אחרא, כי כל זמן שה' קצוות הם נפרדים יש בהם אחיזת החיצונים, וכל הדינים מסתלקים ממנה, והיא נשארת ביחוד של האור הקדוש, כי אחר שכל הדינים נסתלקו ממנה אין מי שיחשיך פניה שלא תאיר, ומתעטרת בכמה עטרות בשביל המלך הקדוש שהוא זעיר אנפין המוכן להתייחד עמה למעלה באצילות. וכל שליטת החיצונים השולטים מצד הרוגז ובעלי הדינים שמקום אחיזתם בימות החול הוא בעולמות בריאה יצירה עשיה, בורחים ומסתלקים ממנה ונחבאים בנוקבא דתהום רבא, ואין שליטה אחרת בכל עולמות בריאה יצירה עשיה אלא כולם קוראים בשפה ברורה בשם ה'. ופניה של השכינה מאירות באור העליון של זעיר אנפין שנתעורר להתייחד עמה, ומתעטרת למטה ע"י התפלות של עם הקדוש, וכל ישראל מתעטרין בנשמות חדשות (יתירות) שהם תוספת נפש רוח נשמה הנמשכות מהארת השכינה, אז הוא תחילת תפלת ערבית לברך אותה בשמחה ובפנים מאירות וכו'. והנה בערבית של חול תיקנו לומר 'והוא רחום' כי יש ד' קליפות שהם: עון, משחית, אף, וחמה, הנרמזות בפסוק זה, שדרך אלו הקליפות עולות התפלות ונשמות ישראל אל המלכות, וע"י שאומרים 'והוא רחום' אנו מכניעים אותם ועוברים דרכם למלכות, ואח"כ ממשיכים לה ברכות באמירת 'ברכו', אבל בליל שבת שכל הקליפות נכנסו ונחבאו בנוקבא דתהומא רבא, מתחילים מיד ב'ברכו', ואסור לעם הקדוש להתחיל לכבוד השכינה בליל שבת בפסוק הרומז על שליטת הדין כגון 'והוא רחום' וגו', לפי שהיא כבר נפרדה מאחיזת הסטרא אחרא בכניסת השבת, וכל בעלי דינים נפרדו ונסתלקו ממנה, וכו'. עכ"ל, ועי"ש עוד.

של שבת קודש. ואמר מורי [הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל] ז"ל פירוש על זה, שהד' שעות שנעשה מהם שבת הוא ג' תפלות שבכל יום, שכל תפלה היא נחשבת לשעה אחת (עי' ברכות לב), והשעה הד' היא יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים (אבות פרק ד משנה יז) והיא קריאת שמע שעל המטה שאדם צריך להיות ממארי דחושבנא, עד כאן. ודברים תואמים עם דברי רבינו שכתב דברי הדרכה איך להכניע הקליפות בתפילת השחר ובמנחה אך לא בתפילת ערבית וקריאת שמע שעל המטה.

כל אחד מששת הימים נותן את חלקו ליום השבת

וראו לציין מה שהובא בסידור **אוצר התפילות** (בפי' עץ יוסף) על מילות תפילת שבת 'חמדת ימים אותו קראת', וזה לשונו בשם ס' גבול בנימין: מתחילת בריאתו של עולם היו ראויים הימים להיות מכ"ח שעות לכל יום, ולהיות שהיו ששת ימים ולא היה להם מושל וקצין על כן בקשו מהקב"ה שיתן להם מלך גדול על כולם, אמר להם רצונכם שאתן לכם יום אחד שיהיה לכם מלך, צריך שתגדלוהו משלכם ותתנו לו ד' שעות מכל יום, ובזה יהיה לו שליטה עליכם, והיינו השבת שנתנו לו ששת ימי המעשה כל אחד ד' שעות, הרי כ"ד שעות של יום השבת.

בליל שבת אין שולטים הדינים

וכתב רבינו **'אבל בליל שבת אפשר לומר קודם ערבית שירות ותשבחות, היינו 'לכו נרננה' ואינו מתיירא מן החיצונים'**. וכן כתב **בוזה"ק** (תרומה קלה): כד עייל שבתא איהי אתיחדת ואתפרשת מסטרא אחרא, וכל דינין מתעברין מינה, ואיהי אשתארת ביחודא דנהירו קדישא, ואתעטרת בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא, וכל שולטני רוגזין ומארי דדינא כלהו ערקין, ולית שולטנו אחרא בכלהו עלמין. ואנפאה נהירין בנהירו עלאה ואתעטרת לתתא בעמא קדישא, וכלהו מתעטרין בנשמתין חדתין, כדן שירותא דצלותא, לברכא לה בחדוה, בנהירו דאנפין, ולומר ברכו את ה' המבורך. את ה' דייקא, בגין למפתח לגבה בברכה. ואסיר לעמא קדישא למפתח לגבה בפסוקא דדינא, כגון והוא רחום וגו', בגין דהא אתפרשת מרזא דסטרא אחרא, וכל מארי דדינין אתפרשו ואתעברו מינה. ומאן דאתער האי לתתא, גרים לאתערא הכי לעילא. וכרסייא קדישא לא יכלא לאתעטרא בעטרא דקדושה, דכל זמנא דמתערי לתתא אינון מאריהון דדינא, דהוו מתעברן והוו אזלי כלהו לאתטמרא גו נוקבא דעפרא דתהומא רבא, כלהו

וכשיעשה כך כל ששת ימי המעשה וכו'. היינו מה שכתב רבינו (הובא בפרקים כט-ל): ומקדם ערבית אי אפשר לומר שום דבר שיש בו הכנעת הקליפות, שאז הוא התגברות הקליפות, כי נתן להם רשות בלילה, כמו שנאמר: 'בו תרמש כל חיתו יער' (תהלים קד, כ). מקודם שישכב צריך גם-כן להרהר בתשובה שלמה, כנוצר לעיל. ויפקיד נשמתו בידו של הקדוש-ברוך-הוא, ואז אין מתירא מהם. כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי שומר נאמן הוא. שמכיון שיש להם שליטה, צריך להפקיד נשמתו בידו של הקדוש-ברוך-הוא.

השבת נעשה על ידי העבודה בששת ימי המעשה

וכתב רבינו **'נעשה מזה שבת קודש'**. היינו, כאשר בעת התגברות הקליפות לא יתגרה בהם, על ידי זה נעשה שבת קודש, והם דברים נפלאים וצריכים ביאור.

והנה הדברים מתבארים ביתר שאת בספר **גליא רזא** לאחד מתלמידי האר"י ז"ל (דף ג טור ג) וזה לשונו: ועתה נתחיל בענין השבת, תדע שהשבת יוצא מן השביעית של ששת ימי המעשה בזה האופן, כל יום הוא כ"ד שעות, כשתוציא מן כ"א שעות שהם ג' שביעיות ג' שעות מהם הוא קודש כי כל שביעי הוא קודש ונשארו ג' שעות חול מן הכ"ד שעות שלא הוטר מהם השביעית, ותוצא מהם השביעי מן הג' שעות שהן תס"ב חלקים, ותוסיף עליהם תק"ס חלקים מן תרי נשפי כגון של שבת מן הלילה ממעלי שבתא ובמוצאי שבת הנרמזים ע"ר ע"ה, יעלו אלף ב' חלקים, ועד שלוש שעה אחת חסר ע"ה להיות ד' שעות נמצא שבכל יום יום עם תרין נשפי דיליה יש ד' שעות קודש לה', ומה שנחסר לתשלום השעה ע"ח חלקים ו' פעמים שהם תס"ח צריך להוסיף מחול על הקודש במעלי שבתא ובמוצאי שבתא, ובדא יהיה נייחא ליה לסטרא אחרא שיתוספו מחול לקודש, הרי לפניך ד' שעות בכל יום הם קודש, נמצא שבו' פעמים ד' שעות של ששה ימים של חול נעשה השבת ולא ביד' כ"ד שעות קודש שהם גנוזים בתוך ששת ימי המעשה, והוא רמוז בששת פעמים בפרשת בראשית 'אור' הרמוז ו' פעמים על שם האור של הקדושה הגנוז בתוך כל יום יום, ודא הוא דאמרו רז"ל שאמר קודשא בריך הוא 'מרגלית אית לי בבית גזי ושבת שמה' וגזא אליה ו' ימי בראשית כמה דאתמו. עכלה"ק.

וראה עוד בספה"ק **שארית ישראל** (שער הזמנים, סוכות, מאמר ב) בזה הלשון: הנה איתא בספר קדמון אחד ששבת נעשה מששת ימי המעשה דהיינו ד' שעות מכל יום נעשה מזה כ"ד שעות

באמירת המזמורים בקבלת שבת אפשר לשבר הקליפות של כל ימי השבוע

והנה מרן הגר"ח פאלאג'י זי"ע הגדיל לומר יותר מכן וכתב בספרו **כף החיים** (סימן כח סעי' ז): לכו נרננה כו' הם ששה מזמורים נגד ששה ימים, והם ראשי תיבות נפ"ש, ויכוין לשבר הקליפה של כל יום. עד כאן לשונו. והיינו, דלא זו בלבד שהקליפות נפרדות ונחבאות, אלא בליל שבת אפשר לשברם כליל.

ובזה נתבארו היטב דברי רבינו, ומה שכתב **'ואינו מתיירא מן החיצונים'**.

בנשיאות כ"ק מרן האדמוורי"ם שליט"א
 בהכוונה רוחנית של המרא דאתרא הגאון רבי חיים יהודא הלוי רובינשטיין שליט"א
 רח' הרב חנן 6 - רמת בת שמש ד' טל. 0527-65-15-15

ההרשמה נמשכת

לקבלת תלמידים לשנת הלימודים

תשפ"ב - תשפ"ג

ברוך שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה אשר זכינו בס"ד

לפתיחת שנת הלימודים בחודש חשון תשפ"ב

לקראת האיכלוס הענק והמתמשך במשך כל השנה הנוכחית ברמת בית שמש ד'
 אנו נערכים בכל המישורים ע"מ שנוכל לקלוט תלמידים נוספים ממשפחות איכותיות מקרב קהילות
 החסידים המתאימים לאווירה הרוחנית והחסידית בת"ת.

מבנה חדש * מרווח * ציוד חדיש ומשוכלל

הקבלה מותנית באישור וועד החינוך של הת"ת

הסעות
 מד' 3
 ומכל חלקי העיר
 למעוניינים
 בסבסוד
 משמעותי

ברמה ד' 3
 פתיחת כיתות גן ומכינה א'
 גילאים 2-3 ו 3-4 ו 4-5

חדש בקרוב

לקבלת פרטים נוספים ולמזכירות הת"ת

052-765-15-15

a0527651515@gmail.com

קבלת טפסי הרשמה

1 ד משפ' זיבלד רבינא 12

055-672-35-38

2 ד במזכירות הת"ת רב חנן 6

3 ד משפ' קרויס רח' האמוראים 67

054-851-92-69

בברכת העזרה הנהלת הת"ת